

Sygn. akt V Pz 84/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim

w składzie następującym :

Przewodniczący: **Sędzia SO Mariola Mastalerz**

Sędziowie: **SO Beata Łapińska**

SO Magdalena Marczyńska

Protokolant: asyst. sędz. Ewelina Goździk

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2013 r. w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej S. C., J. H., T. H., I. M., S. S.

przeciwko PPHU (...) spółka jawna w P.

w przedmiocie skargi pełnomocnika wierzycieli na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia M. K. z dnia 2 października 2012 roku sygn. akt KM 2306/12

na skutek zażalenia wierzycieli S. C., J. H., T. H., I. M., S. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. o oddaleniu skargi

z dnia 22 kwietnia 2013 roku, sygn. akt IV Po 6/13

postanawia:

- zmienić zaskarżone postanowienie oraz poprzedzające go postanowienie Komornika w ten sposób, że przyznaje każdemu z wierzycieli : S. C., I. M., S. S., J. H., T. H. koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym po 90 (dziewięćdziesiąt) złotych na rzecz każdego z nich;
- zasądzić od dłużników W. D. i Z. D. wspólników sp.j. P.P.H.U. (...) w P. na rzecz wierzycieli: S. C., I. M., S. S., J. H. i T. H. po 120 (sto dwadzieścia) złotych tyłem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. oddalił skargę pełnomocnika wierzycieli na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia z dnia 2 października 2012 r. wydanego w sprawie Km 2306/12, na podstawie którego komornik przyznał wierzycielowi reprezentowanemu przez radcę prawnego koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym w wysokości 300 złotych.

Sąd Rejonowy podniósł m.in., iż po stronie wierzycieli występuje współuczestnictwo formalne, co skutkowało w postępowaniu orzecznictwem samodzielnością każdego z powodów w zakresie podejmowanych przez każdego z nich

czynności procesowych. Jednakże w postępowaniu egzekucyjnym wierzyciele dokonali wyboru i złożyli jeden wniosek o egzekucję ich należności w oparciu i jeden tytuł wykonawczy. Dlatego o też w ocenie Sądu Komornik zasadnie po wszczęciu tylko jednego postępowania egzekucyjnego określił wartość przedmiotu egzekucji na łączną kwotę 6.380 złotych i od tej kwoty ustalił koszty zastępstwa procesowego wierzycieli. Tylko w przypadku prowadzenia odrębnych postępowań egzekucyjnych zasadne byłoby inne ustalenie wysokości wynagrodzenia pełnomocnika wierzycieli (odrąbie dla każdego z nich stosownie do egzekwowanej przez każdego z nich kwoty).

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pełnomocnik wierzycieli zarzucając zaskarżonemu postanowieniu naruszenie prawa procesowego tj.

- art. 219 kpc w zw. z art.72 § 1 pkt 2 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na tym, iż wystąpienie przez współuczestników formalnych z jednym wnioskiem o wszczęcie egzekucji niweluje ich odrębne prawa do żądanie zwrotu reprezentacji w postępowaniu egzekucyjnym,

- art. 361 kpc w związku z art. 328 § 2 kpc poprzez nieuwzględnienie przez Sąd meriti obowiązków wynikających z powołanego przepisu, co skutkowało sporządzeniem uzasadnienia , w którym sfera motywacyjna orzeczenia nie została w pełni ujawniona, co z kolei uniemożliwia dokonanie merytorycznej kontroli poprawności orzeczenia.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez ustalenie kosztów zastępstwa radcy prawnego w postępowaniu egzekucyjnym na kwotę 90,00 złotych na rzecz każdego z wierzycieli.

Ponadto wniosła o zasądzenie na rzecz wierzycieli kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Złożone zażalenie należy uznać za zasadne.

W ocenie Sąd Okręgowego należy w pełni podzielić stanowisko pełnomocnika wierzycieli, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, tylko w przypadku występowania współuczestnictwa materialnego, współuczestnikom reprezentowanym przez tego samego pełnomocnika procesowego przysługuje zwrot kosztów w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu jednego pełnomocnika (por. uchwała SN z 30-01-2997 r., (...)).

Nie ulega wątpliwości, iż we wniosku egzekucyjnym pełnomocnik wierzycieli wniosła o wszczęcie i prowadzenie egzekucji na rzecz pięciu odrębnie wskazanych wierzycieli, żądając egzekucja na rzecz każdego z nich po 1276 złotych. Zgodnie z załączonym do wniosku tytułem egzekucyjnym - wyrokiem Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 27 lipca 2012 r. , sygn. akt. IVP 130/11 zaopatrzonym w klauzulę wykonalności co do pkt. I ppkt. 3 , pkt II ppkt . 3, pkt. III ppkt 3, pkt IV ppkt 3 , pkt V ppkt. 3 - Sąd zasądził w odrębnych punktach od pozwanych W. D. i Z. D. (dłużników) na rzecz każdego z powodów (wierzycieli) konkretne kwoty z ustawowymi odsetkami oraz nadał rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w części zasądzającej na rzecz każdego z nich kwotę 1276 złotych.

Powyższe okoliczności wskazują, iż w postępowaniu rozpoznawczym po stronie wierzycieli nie występowało współuczestnictwo materialne ani też współuczestnictwo formalne o jakich mowa w art. 97 § 1 pkt 1 i 2 kpc . Z treści powołanego wyroku wynika, iż powodowie wnieśli odrębne pozwy a ich sprawy zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia, a wydany wyrok jest wyrokiem łącznym (choć wyrok nie zawiera w komparycji zwrotu „łączny”).

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 219 KPC sąd może zarządzić połączenie kilku oddzielnych spraw, toczących się przed nim, w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia, jeżeli są one ze sobą w związku faktycznym bądź prawnym lub mogły być połączone jednym pozwem. Zarządzenie o połączeniu ma charakter techniczny i nie odbiera połączonym sprawom samodzielności. Oznacza to po pierwsze że, na skutek połączenia powstaje po jednej lub obu stronach procesu wielopodmiotowość, ale między tymi podmiotami nie nawiązuje się stosunek współuczestnictwa procesowego (por. post. S.N. z 2012-06-22, V CSK 291/11 O.: L.) Przemawia za tym również treść art. 72 § 1 KPC

wskazującego, że współuczestnictwo zachodzi kiedy kilka osób występuje w jednej sprawie w roli powodów lub pozwanych. Po drugie w każdej z połączonych spraw zapada osobne rozstrzygnięcie, nawet jeżeli przybiera procesową formę jednego orzeczenia. Ma ono wówczas charakter wyroku łącznego, podlegającego samodzielnemu zaskarżeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1967 r., I CR 158/67, OSNCP 1968 r., nr 6, poz. 105, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 września 1983 r., IV PR 101/83, OSPiKA 1984, nr 7-8, poz. 173). Orzecznictwo sądowe wskazuje również, że o charakterze orzeczenia nie decyduje jego wadliwe oznaczenie, lub jego brak, tylko rzeczywista sytuacja procesowa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 1995 r., I PRN 45/95, OSNCP 1996 r., nr 12, poz. 172). Z tych względów zaniechanie użycia tego zwrotu w sentencji wyroku odwoławczego nie zmienia jego istoty. Konsekwentnie, skoro połączone sprawy zachowują odrębność, wartość przedmiotu sporu i odpowiednio wartość przedmiotu zaskarżenia połączonych spraw nie podlegają sumowaniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2012 r., II CSK 439/11).

Przytoczone wyżej rozważania co odrębności połączonych spraw i orzeczeń wydanych w następstwie łącznego rozpoznania spraw w postępowaniu rozpoznawczym należy, zdaniem Sądu Okręgowego poprzez art.13 § 2 kpc odnieść do postępowania egzekucyjnego, w sytuacji - jak to ma miejsce w przedmiotowej sprawie - gdy na podstawie jednego tytułu wykonawczego kilku wierzycieli, nie będących współuczestnikami postępowania występuje z jednym wnioskiem egzekucyjnym, przy czym każdy z nich reprezentowany jest przez profesjonalnego pełnomocnika. W takiej sytuacji, pomimo formalnie prowadzenia jednego postępowania egzekucyjnego (pod jedną sygn. akt) mamy do czynienia z kilkoma odrębnymi postępowaniami i każdy z wierzyciel zachowuje prawo do żądania zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz każdego z nich według wartości egzekwowanej przez siebie kwoty.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, w ocenie Sądu Okręgowego każdy z wierzycieli prowadzonego postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 2306/12 jest uprawniony do żądania zwrotu od dłużnika kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z art. 770 kpc.

Do kosztów niezbędnych do celowego przeprowadzenia egzekucji komorniczej należą m.in. koszty związane z działaniem pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym oraz koszty przejazdów do sądu i równowartość utraconego zarobku pełnomocnika niebędącego adwokatem lub radcą prawnym (art. 98 § 2 i 3 oraz art. 99 w zw. z art. 13 § 2 KPC). Jeżeli pełnomocnikiem w postępowaniu egzekucyjnym jest radca prawny, wysokość kosztów zastępstwa prawnego określona jest w rozporządzeniu M.. S.. z 28.9.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm).

Stosownie do art. 98 § 3 KPC, do niezbędnych kosztów strony reprezentowanej przez adwokata (radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie, nie wyższe niż stawki określone w odrębnych przepisach. W dotychczasowym orzecznictwie przyjmowano, że umówione wynagrodzenie pełnomocnika, mieszczące się w granicach stawek, stanowi koszt niezbędny do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (por. uzasadnienie uchwały SN z 23.11.2003 r., III CZP 40/00, OSNC Nr 5/2001, poz. 5

Wysokość stawek minimalnych wynagrodzenia radcy prawnego w niniejszej sprawie wynika z § 6 pkt 2, § 10 ust. 1 pkt 7 i § 12 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.). Według tych stawek minimalne wynagrodzenie pełnomocnika wynosi 45,00 złotych od każdego z wierzycieli. Mając na uwadze fakt, iż umówione i faktycznie poniesione przez wierzycieli koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym są wyższe, jednakże mieszczą się w granicach prawem określonych (stanowią dwukrotność w/w kwoty) i odpowiadają nakładowi pracy pełnomocnika w tym postępowaniu, zasadnym jest przyznanie wynagrodzenia w żądanej kwocie, tj. po 90,00 złotych na rzecz każdego z nich.

Z tych względów oraz z mocy art. 386 § 1 w związku z art. 297 § 2 i art. 13 § 2 Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone orzeczenie i orzekł jak w pkt 1 postanowienia. O zwrocie kosztów zastępstwa procesowego za I instancję orzeczono na

podstawie art. 98 z związku § 10 ust.1 pkt 8 powołanego rozporządzenia, zaś o kosztach postępowania zażaleniowego na podstawie art. 98 kpc w związku z § 12 ust.2 pkt 1 w/w rozporządzenia.